

Dễ Thương Ơi

Hồi Dễ Thương

*Dễ thương ời hồi dễ thương
Một tà áo trắng bình thường mà xinh
Trúc kia phải mọc đâu đình
Dễ thương đi đứng một mình... thêm thương*

*Dễ thương ời hồi dễ thương
Tóc mây xoắn bóng con đường nằm mơ
Chùng như lá biết đợi chờ
Dễ thương đi đến lá vờ buông rơi*

*Long lanh đôi mắt sáng ngời
Vô tư trong ấy bầu trời thêm xanh
Đôi vòm mày tú, thanh thanh
Đường mi ai kẻ mà thành giai nhân?*

*Khi xưa chắc mắc nợ tròn
Đồng tiền nơi má... có phen tôi chẳng?
L i thừa chi rửa chiếc răng
Khẽ duyên, hay t i để ăn quà nhiều?*

*Dễ thương ời hồi dễ thương
Dễ thương chi l i giồng hương dịu dàng
Cảm ơn gió gửi hương sang
Uớt thơm giấc mộng được vàng men tường*

*Trông khua báo hiệu tan trường
Tìm khua báo hiệu dễ thương kia rồi
Ước gì nắng chịu đổi ngôi
Tôi soi bóng ấy thành đôi b n đường*

*Làm sao tôi dám tỏ tường...
Hỏi người cùng cảnh thông thường làm sao?
Làm sao đâu biết làm sao...
Đành thôi tôi cứ theo sau... gọi thôm*

Dễ thương ời hồi dễ thương

Hoàng Vi Kha
Newark, NJ

